Dosarul nr.3-1821/2022
2-22103953-12-3-19072022-1

H O T Ă R Î R E
În numele legii

15 mai 2025 *****

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedinte şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă intentată de către avocatul ***** ***** în interesele reclamantului ***** ***** împotriva Centrului Național Anticorupție, terț Inspectoratul Național de Securitate Publică, privind anularea Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine în privința reclamantului ***** *****,

a c o n s t a t a t :

Avocatul ***** ***** în interesele reclamantului ***** *****, s-a adresat în judecată cu acțiune de contencios administrativ împotriva Centrului Național Anticorupție, terț Inspectoratul Național de Securitate Publică, privind anularea Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine în privința reclamantului ***** *****.

În motivarea cererii invocă faptul că, la data de 14.07.2022 de către angajator Inspectoratul General al Poliţiei a fost adus la cunoştinţa reclamantului ***** ***** extrasul din Raportului Centrului Naţional Anticorupţie privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunile din subordine (nr. înreg. *****) în partea în care este vizat ***** *****. Declară că potrivit extrasului nominalizat, reclamantul fiind în componenţa echipajului *****, traseul *****. a stopat automobilul condus de testor pentru depăşirea limitei de viteză admisibilă şi a cerut actele la verificare. Agentul public i-a solicitat testorului să coboare din automobil, i-a comunicat despre încălcarea comisă, totodată întrebându-l pe testor din ce localitate este şi în calitate de cine lucrează. Testorul a răspuns că lucrează peste hotarele ţării. Agentul public *****. a întrebat testorul dacă el a consumat seara alcool (cazul a avut loc după *****), la ce testorul a răspuns că nu, atunci agentul public a rugat testorul să facă în adresa sa o suflare, după care a concluzionat că testorul a servit puţin alcool şi i-a zis că urmează să treacă o testare.

Menționează că agentul public *****. a scos aparatul pentru testare şi a început să explice testorului că dacă el a consumat alcool în ultimele 24 ore, atunci aparatul va arăta.

Testorul, văzând că agentul public ***** insistă că testorul este servit (deşi există raportul de expertiză, care confirmă că testorul nu avea alcool în organism în ziua testului de integritate profesională) a recunoscut că a servit puţin şi a propus agentului public să rezolve situaţia fără testare, la ce agentul public i-a sugerat testorului să facă o propunere. *****. Agentul public ***** a luat din fil-ul cu asigurarea *****. Agentul public ***** *****, parţial a auzit discuţia testorului cu agentul public *****., avea posibilitatea să vadă transmiterea mijloacelor băneşti, a cunoscut despre faptul comiterii contravenţiei de către testor şi ne-întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie în privinţa acestuia.

Reclamantul consideră că Raportul Centrului Naţional Anticorupţie privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunile din subordine (nr. înreg. *****) în partea în care este vizat ***** *****, urmează a fi anulat, raţionamentele regăsindu-se infra.

Menționează că în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Declară că art. 189 alin. (1) Cod administrativ, stabileşte că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Indică că în speţă, reclamantul indică că nu a încălcat obligaţiile stipulate la art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, iar concluziile Raportului Centrului Naţional Anticorupţie privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunile din subordine (nr. înreg. *****) în partea în care este vizat ***** *****, ori rezultatul testului de integritate profesională în privinţa lui ***** ***** este pozitiv.

Susține că atât, pârâtul şi-a formulat concluziile din Raportul privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunile din subordine (nr. înreg. *****) în partea în care este vizat ***** *****, pe bază de presupuneri şi anume că reclamantul ar fi avut posibilitatea să vadă pretinsa manifestare de corupţie.

Relevă că potrivit art. 87 alin. (1) şi art. 92 Cod administrativ, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreţionar, pentru investigarea stării de fapt. Autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanţă pentru caz, inclusiv cele favorabile participanţilor.

În susţinerea soluţiei enunţate, reclamantul mai invocă prevederile art. 3 din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, care stipulează că, procesul de evaluare a integrităţii instituţionale se desfăşoară cu respectarea obligatorie a următoarelor principii: a) legalitatea; b) respectarea drepturilor şi a libertăţilor fundamentale ale omului, a demnităţii umane şi profesionale; c) stabilirea echilibrului just

dintre drepturile şi libertăţile fundamentale ale cetăţenilor afectaţi de manifestările de corupţie ale agenţilor publici, pe de o parte, şi drepturile şi libertăţile fundamentale ale agenţilor publici, pe de altă parte; d) tratamentul nepărtinitor, echitabil şi nediscriminatoriu al agenţilor publici supuşi testării; e) prezumţia de bună-credinţă a subiecţilor evaluării integrităţii instituţionale; f) prezumţia integrităţii instituţionale a entităţilor publice; g) transparenţa rezultatelor evaluării integrităţii instituţionale, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege şi Legea nr. 245 din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat; h) respectarea vieţii private şi protecţia datelor cu caracter personal.

Menţinoează că în speţă, testarea integrităţii profesionale a reclamantului ***** ***** s-a efectuat contrar garanţiilor prevăzute la art. 3 din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale.

De asemenea afirmă că potrivit art. 16 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii, atunci cînd aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare. Astfel, emiterea actului administrative individual în baza dreptului discreţionar presupune rezistenţa unui test legal în persoana autorităţii publice: - autorităţii publice i se oferă discreţie pentru a decide indiferent dacă ar trebui să acţioneze sau nu într-un caz specific, ceea ce înseamnă testul de selecţie a măsurii; - la discreţia autorităţii publice, trebuie să fie determinată o consecinţă legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz. Astfel, potrivit testului respectiv autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură.

Susţine că autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreţionar. Acţiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreţionară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia, autorităţile publice „trebuie” să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, Centrul Naţional Anticorupţie era obligat prin lege să îşi exercite discreţia fără erori discreţionare. Scopul dreptului discreţionar conform esenţei dispoziţiei art. 16 alin. (1) şi 137 alin. (1) din Codul administrativ, este de a permite autorităţii să răspundă flexibil la diversele probleme ce apar în anumite domenii de administrare publică. în acest fel, autoritatea publică poate adopta decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între scopul legal abstract şi circumstanţele reale. în special, aceasta oferă loc pentru un test de celeritate şi echitate.

Indică că potrivit art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Din aceeaşi perspectivă art. 118 alin. (1) din Codul administrativ statuează că. motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. In motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar.

Relevă că în speţă, Raportul Centrului Naţional Anticorupţie privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunile din subordine (nr. înreg. *****) în partea în care este vizat ***** *****, nu este motivat.

Prin urmare solicită avocatul ***** ***** în interesele reclamantului ***** ***** împotriva Centrului Național Anticorupție, terț Inspectoratul Național de Securitate Publică, privind anularea Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine în privința reclamantului ***** *****.

În ședința de judecată reprezentantul Centrului Național Anticorupție a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată din motivele invocate în referință.

În rest, în ședința de judecată nu s-a prezentat nici un participant fiind citați legal.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamantă în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că aceasta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine în privința reclamantului ***** *****, reprezintă un act administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare este susceptibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție

de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă,* din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Se reține că în fapt, la ***** Centrul Naţional Anticorupţie a notificat Inspectoratului General al Poliţiei Raportul nr. ***** din ***** privind testarea integrităţii profesionale a Inspectoratului național de securitate publică (subdiviziune subordonată Inspectoratului General al Poliţiei) potrivit căruia mai mulţi angajaţi din cadrul subdiviziunii testate au înregistrat rezultate negative ale testului de integritate profesională.

A solicitat Centrul Naţional Anticorupţie ca, în termen de 60 de zile de la primirea raportului, Inspectoratul General al Poliţiei să informeze despre măsurile întreprinse şi sancţiunile aplicate, în ordinea art.19 alin.(7) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale.

Inspectoratul General al Poliţiei a iniţiat anchetă de serviciu pe fiecare caz în parte descris de către Centrul Naţional Anticorupţie, urmând să adopte o decizie în calitatea sa de angajator, ghidându-se de corelaţia normelor de drept ce succed.

În privinţa salariaţilor care au prezentat dovada contestării Raportului Centrului Naţional Anticorupţie nr.***** din 5 iulie 2022 privind testarea integrităţii profesionale a Inspectoratului naţional de securitate publică (subdiviziune subordonată Inspectoratului General al Poliţiei) în instanţa de judecată competentă, ancheta de serviciu a fost suspendată.

La dosar este anexat extrasul din Raportul Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului national de Securitate publică și subdiviziunilor din subordine (nr. înreg. *****), cu punctul ***** în privința reclamantului ***** ***** (f.d. 15).

Conform ***art. 7 alin. (2) al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013***

(2) Agenţii publici au obligaţia:

a) să nu admită manifestări de corupţie;

b) să denunţe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicaţi în acţiunile prevăzute la lit.a);

c) să denunţe imediat influenţele necorespunzătoare, să declare cadourile şi conflictul de interese în conformitate cu legislaţia;

d) să cunoască şi să respecte obligaţiile ce le revin conform politicilor anticorupţie naţionale şi sectoriale prevăzute la art.5;

e) să respecte cerinţele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenţilor publici în cadrul entităţii publice, care i-au fost aduse la cunoştinţă;

f) să îndeplinească măsurile incluse în planul de integritate adoptat în urma evaluării integrităţii instituţionale.

Potrivit ***art.19 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013***

(1) Entitatea publică sau, după caz, organul de autoadministrare examinează raportul privind rezultatele evaluării integrităţii instituţionale în termen de 10 zile după primirea lui.

(2) Dacă în raportul de evaluare a integrităţii instituţionale se constată riscuri de corupţie în cadrul entităţii publice, entitatea publică sau, după caz, organul de autoadministrare adoptă un plan de integritate în termen de 30 de zile de la primirea raportului.

(3) Planul de integritate urmează a fi implementat în termen de 60 de zile din momentul adoptării, asigurînd, cel puţin, îndeplinirea recomandărilor/cerinţelor minime formulate în raportul privind rezultatele evaluării integrităţii instituţionale. Planul de integritate conţine:

a) riscurile de corupţie (conform raportului);

b) acţiunile de diminuare/excludere a riscurilor;

c) termenele;

d) indicatorii;

e) responsabilii.

(4) În cazul riscurilor de corupţie descrise în raportul privind rezultatele evaluării integrităţii instituţionale, a căror apariţie este determinată de factori de risc externi, entitatea publică sau, după caz, organul de autoadministrare va include în planul de integritate acţiuni indirecte, preparatoare în vederea diminuării acestor riscuri.

(5) În procesul de elaborare a planului de integritate, entitatea publică sau, după caz, organul de autoadministrare poate organiza consultări cu societatea civilă. Instituţia care a evaluat integritatea instituţională va oferi, la solicitare, suport metodologic în acest proces. Responsabilitatea pentru adoptarea şi implementarea planului de integritate aparţine exclusiv entităţii publice sau, după caz, organului de autoadministrare.

(6) La expirarea termenului prevăzut la alin.(3), entitatea publică sau, după caz, organul de autoadministrare întocmeşte un raport cu privire la implementarea planului de integritate, pe care îl publică pe pagina sa web oficială şi îl transmite instituţiei care a evaluat integritatea instituţională.

(7) În termen de 60 de zile de la primirea raportului privind rezultatele evaluării integrităţii instituţionale, entitatea publică sau, după caz, organul de autoadministrare examinează materialele ce confirmă rezultatul negativ al testului integrităţii profesionale, transmise în condiţiile art.18 alin.(5), şi informează instituţia care a evaluat integritatea instituţională despre măsurile întreprinse şi sancţiunile aplicate, oferind o copie a deciziei corespunzătoare.

(8) În scopul asigurării confidenţialităţii şi a conspirării, pentru confirmarea rezultatului negativ al testului integrităţii profesionale, entităţii publice sau, după caz, organului de autoadministrare îi sînt transmise înregistrările audio/video necesare, care pot fi prelucrate astfel încît imaginea şi vocea altor persoane decît agentul public testat, imaginile automobilelor, localurilor, ale altor fundaluri, precum şi sunetele împrejurărilor înregistrate să nu poată fi recunoscute. Totodată, înregistrările audio/video prelucrate pot conţine subtitrări ale discuţiilor surprinse în cadrul testului de integritate profesională.

(9) În procesul examinării materialelor prevăzute la alin.(8), entitatea publică sau, după caz, organul de autoadministrare asigură accesul agentului public testat sau, după caz, a reprezentantului acestuia şi a instanţei de judecată la materialele ce i-au fost transmise de instituţia care a evaluat integritatea instituţională.

(10) În cazul în care conducătorul entităţii publice sau un membru al organului disciplinar al entităţii respective se află în relaţii de rudenie directă sau de afinitate de pînă la gradul patru cu agentul public supus testului de integritate profesională, raportul privind rezultatul negativ al testului de integritate profesională este comunicat conducătorului entităţii ierarhic superioare, care va lua o decizie privind aplicarea sancţiunii disciplinare agentului public testat.

(11) După recepţionarea raportului privind rezultatele evaluării integrităţii instituţionale, la luarea deciziilor cu privire la promovarea agenţilor publici supuşi testului de integritate profesională, entitatea publică, sau, după caz, organul de autoadministrare ţine cont de rezultatul testului.

Articolul 21 din aceiaşi lege prevede că,

(1) Sancţiunile disciplinare ca urmare a rezultatului negativ al testului de integritate profesională, inclusiv eliberarea din funcţie a agentului public testat, se aplică conform legislaţiei ce reglementează activitatea entităţii publice în care agentul public îşi desfăşoară activitatea. Termenul de prescripţie pentru tragerea la răspundere disciplinară curge din momentul primirii de către entitatea publică a raportului privind rezultatele evaluării integrităţii instituţionale.

(2) De la data primirii raportului privind rezultatele evaluării integrităţii instituţionale, care conţine rezultatul negativ al testului de integritate profesională, şi pînă la finalizarea procedurii disciplinare, dar în termen ce nu depăşeşte 3 luni, agentul public nu poate fi eliberat din funcţie în baza cererii de demisie sau nu poate fi transferat în baza cererii de transfer.

(3) La finalizarea procedurii disciplinare, angajaţii entităţii publice în care activează agentul public testat vor fi informaţi despre principalele aspecte constatate în procesul de testare şi despre sancţiunile aplicate.

(4) Bunurile primite în cadrul testării integrităţii profesionale sau contravaloarea acestora se restituie /se recuperează de către agentul public testat care le-a primit.

(5) Cazierul privind integritatea profesională a agenţilor publici se ţine de către Centrul Naţional Anticorupţie şi Serviciul de Informaţii şi Securitate, care eliberează informaţii la solicitare. Scopul cazierului privind integritatea profesională este de a ţine evidenţa rezultatelor testării integrităţii profesionale, iar situaţiile în care angajatorul solicită informaţiile din cazier sînt prevăzute în Regulamentul cu privire la ţinerea şi utilizarea cazierului privind integritatea profesională a agenţilor publici, aprobat de Guvern.

(6) Informaţiile se introduc în cazierul privind integritatea profesională după aprecierea rezultatelor testării integrităţii profesionale de către instanţa de judecată conform art.17. În cazier se face menţiunea despre data aprecierii rezultatului negativ de către instanţa de judecată, data informării agentului public supus testării integrităţii profesionale, de asemenea se include informaţia despre contestarea/necontestarea rezultatului de către agentul public testat. Informaţia privind rezultatul negativ al testării integrităţii profesionale se exclude din cazier în baza hotărîrii definitive şi irevocabile a instanţei de judecată.

(7) Informaţia despre rezultatul negativ al testului de integritate profesională, apreciat conform art.17, se păstrează în cazierul privind integritatea profesională timp de 5 ani – cu privire la încălcarea obligaţiei prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a) şi timp de un an – cu privire la încălcarea obligaţiilor prevăzute la art.7 alin.(2) lit.b) şi c), din momentul comunicării rezultatului negativ al testului de integritate profesională entităţii publice.

Articolul 22. Contestarea testelor de integritate profesională şi a sancţiunilor disciplinare aplicate

(1) Testul de integritate profesională şi sancţiunea disciplinară aplicată ca urmare a rezultatului negativ al testului de integritate profesională pot fi contestate de agentul public testat direct în instanţa de judecată, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

(2) În cazul în care agentul public testat a demisionat pînă la primirea de către entitatea publică a raportului privind rezultatele evaluării integrităţii instituţionale, termenul de contestare a rezultatului testării curge din momentul comunicării rezultatului testului de integritate profesională agentului public vizat în raport.

(3) Sancţiunea disciplinară aplicată unui judecător ca urmare a rezultatului negativ la testul de integritate profesională poate fi contestată conform prevederilor Legii nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

(4) Contestarea sancţiunii disciplinare prevăzute la alin.(1) şi (2) suspendă termenul de prescripţie a răspunderii disciplinare.

(5) Judecătorul care a autorizat decizia de iniţiere a testării integrităţii profesionale şi care a verificat rezultatele testării nu poate participa la examinarea contestaţiei.

Se reține că prin ***Hotărârea Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 343[8] din Codul de procedură civilă (aprecierea rezultatului testului de integritate profesională), (sesizarea nr. 41g/2021) din 7 decembrie 2021***, s-a declarat *neconstituționale* articolul 343[8], textul „și de apreciere

a rezultatului testului de integritate profesională” din articolul 343[6] din Codul de procedură civilă și alineatele (2), (3) și (4) din articolul 17 al Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale. Până la modificarea legislației în domeniul evaluării integrității instituționale, instituția care evaluează integritatea instituțională va aprecia, după efectuarea testului de integritate profesională, rezultatul acestuia. După comunicarea rezultatului testării, agentul public testat va avea posibilitatea: 1) să conteste rezultatul testării integrității profesionale în instanța de judecată în ordinea contenciosului administrativ; 2) să participe în instanța de judecată la examinarea rezultatului testării integrității, cu asigurarea confidențialității testorilor, a mijloacelor și metodelor de testare; 3) să aibă acces la materialele testării, cu asigurarea confidențialității testorilor, a mijloacelor și metodelor de testare; 4) să utilizeze căile de atac reglementate de Codul administrativ. Contestarea rezultatului testării integrității profesionale suspendă cursul termenului de prescripție de tragere la răspundere disciplinară.

La fel, Curtea Constituţională a hotărât ca,

93. Totodată, până la modificarea legislației în domeniul evaluării integrității instituționale, instituția care evaluează integritatea instituțională, după efectuarea testului de integritate profesională, va aprecia rezultatul acestuia. După comunicarea rezultatului testării, agentul public testat va avea posibilitatea: 1) să conteste rezultatul testării integrității profesionale în instanța de judecată în ordinea contenciosului administrativ; 2) să participe în instanța de judecată la examinarea rezultatului testării integrității, cu asigurarea confidențialității testorilor, a mijloacelor și metodelor de testare; 3) să aibă acces la materialele testării, cu asigurarea confidențialității testorilor, a mijloacelor și metodelor de testare; 4) să utilizeze căile de atac reglementate de Codul administrativ. Contestarea rezultatului testării integrității profesionale suspendă cursul termenului de prescripție de tragere la răspundere disciplinară.

A constatat Curtea Constituţională că,

81. Curtea reține că, în prezent, de la data recepționării raportului privind rezultatele evaluării integrității instituționale, în sarcina entității evaluate se pune și obligația de a-i asigura agentului public testat accesul la testul integrității profesionale efectuat în privința sa, la materialele relevante acestuia, inclusiv la înregistrările audio/video prelucrate (articolul 19 alin. (9) din Lege). De asemenea, de la această dată curge termenul de prescripție pentru atragerea la răspundere disciplinară a agentului public testat negativ în procesul testării integrității profesionale (articolul 21 alin. (1) din Lege).

Astfel instanța reține că, agentul public testat are dreptul de a contesta în contencios administrativ: (i) testul de integritate profesională şi (ii) sancţiunea disciplinară aplicată ca urmare a testului negativ. Totuşi, actualmente acest drept poate fi exercitat în cadrul procedurii disciplinare, când autoritatea/instituţia testată l-a sancţionat deja disciplinar pe agentul public testat negativ, nu în cadrul procedurii speciale de apreciere a rezultatului testului de integritate profesională realizat în privinţa sa.

Totodată Curtea a reținut, în ***pct. 84*** că, din interpretarea sistemică a normelor legale, Curtea observă că instanța de contencios administrativ care, eventual, va examina testul contestat va trebui să contrapună, pe de o parte, probele aduse de agentul public

testat negativ și, pe de altă parte, rezultatele testului negativ constatate printr-o încheiere judecătorească adoptată în baza articolelor 343^8 din Codul de procedură civilă și 17 alineatele (2), (3) și (4) din Legea privind evaluarea integrității instituționale. Indiferent de valoarea juridică a probelor prezentate de agentul public testat negativ, instanța de contencios administrativ va fi ținută de puterea lucrului judecat constatată în încheierea judecătorească menționată *supra,* în pofida faptului că aceasta se bazează exclusiv pe materialele instituției evaluatoare, iar agentul public testat negativ nu a participat la ședința judiciară, nu și-a expus opinia în privința materialelor examinate și nici nu a putut să o conteste. Mai mult, instanța de contencios administrativ nu deține competența judiciară să pună la îndoială faptele constatate printr-o încheiere a altei instanțe de judecată sau să constate altfel.

Se reține din înregistrarea video anexată la dosar (f.d. 64), cercetară și vizualizată în cadrul ședinței de judecată că reclamantul ***** ***** în calitate de subofițer superior al Serviciului patrulare *****, echipaj ***** stopînd mijlocul de transport condus de testorul de integritate a încălcat prevederile ***art. 7 alin. (2) lit. b) al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013,*** care prevede că,

(2) Agenţii publici au obligaţia:

a) să nu admită manifestări de corupţie;

b) să denunţe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicaţi în acţiunile prevăzute la lit.a).

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Prin urmare, instanța judecătorească conchide că Raportului Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine nr. ***** în privința reclamantului ***** ***** la punctul ***** este legal în fond, emis cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivat și conținând informații obligatorii impuse de lege, iar temeiurile invocate de către reclamant întru anularea actului administrativ contestat, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actelor contestate în prezenta speță.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ contestat, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actele administrative contestate sunt emise conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că dezideratele reliefate supra au fost respectate, iar argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine în privința reclamantului ***** *****.

Prin urmare instanța reține că Centrul Național Anticorupție și-a exercitat dreptul discreționar conform prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) Cod Administrativ în limitele legale prevăzute și conform scopului acordat prin lege, astfel instanța va dispune a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** ***** în interesele reclamantului ***** ***** împotriva Centrului Național Anticorupție, terț Inspectoratul Național de Securitate Publică, privind anularea Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine în privința reclamantului ***** *****.

Raținamentele instanței de judecată derivă inclusiv din practica judiciară pe cauze similare (decizia Curții de Apel Chișinău nr. 3a-252/24 (2-22105461-02-3a-08022024) din 05.06.2024).

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către avocatul ***** ***** în interesele reclamantului ***** ***** împotriva Centrului Național Anticorupție, terț Inspectoratul

Național de Securitate Publică, privind anularea Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine în privința reclamantului ***** *****, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii